ŞAKA

CÜMHURİYET

Bayramıdır milletin
En kutlu, en sayılı:
Geldi Cümhuriyetin
Yirmi birinci yılı.

N. R. E.

SIZCA
melen

Bu k
eserdir.
Hazreti
İmam Alini
tün bu taril
sında vuku
Bu

Sene: 4, Cilt: 8, No. 208

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 24 Birinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

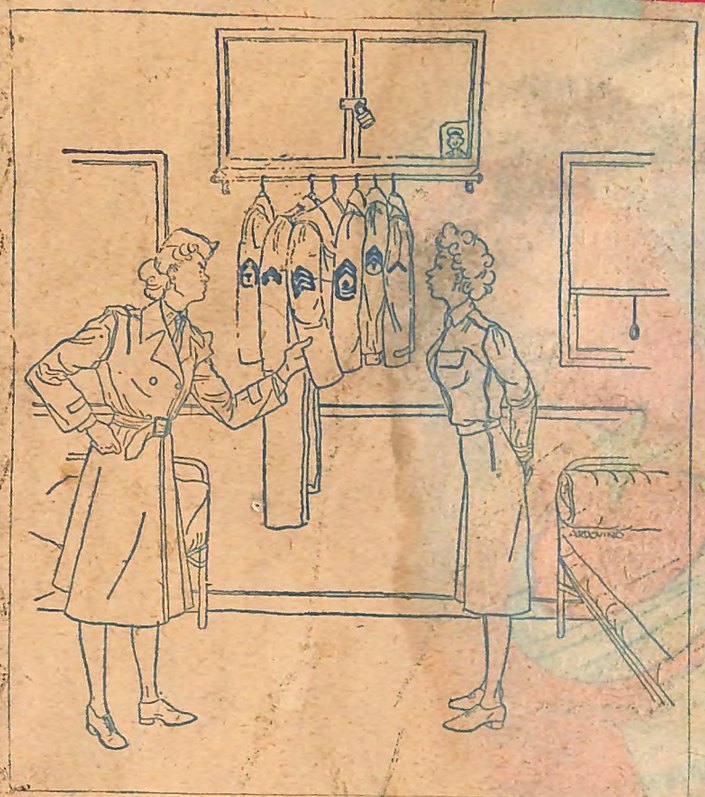

— Bu da nesi?., Kaç rütbeden üniformanız var böyle?..
— Ne yapayım.. ben her gün aynı elbiseyi giymekten hoşlanmam bayan komutan!..

(Amerikan karikatürü)

AMERİKADA KİRALIK SAYFİYELER:

Ev sahibi — Emivin yerine ve havasına diyecek yoktur. Banyosu, kaloriferi, telefonu da vardır. Tecrübe için üç ay da bedava oturabilirsiniz!...

(Amerikan karikatürü)

CEPHEDE BİLE OKUMAK MERAKI!..

— Mükemmel... Ben de onu akşam gazetelerinden birini getirsin diye göndermiştim zaten.,

(Amerikan karikatürü)

Hizmetçi — Aa... Nasıl olur, en güzel yemekleri kendine istiyorsun?..

Uşak — Aldırma, bizim efendiler artık yemeğe alışkınlardır.

(Amerikan karikatürü)

Sene: 4, Cilt: 8, No. 208

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 24 Birinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

Zaman bize uymazsa biz zamana uymak isteriz de nedense hiç beceremeyiz..

●

Doğru söz bir sonbahar krizantemi kadar güzeldir. Fakat bizi gücendirdiği için onu hiç sevmeyiz.

●

Ne gariptir, zenginler, fakirlerin saadetine karşı gönüllerinde daima haset taşırlar.

●

Hayat tatlıdır amma, yaşamak müşkül olmasa...

●

Zekânın kıt olduğu zamanlarda para imdada yetişir..

●

Aşk, kıskançlık, yeis... Bu üçü de beraber yola çıkarlar.

●

Kıskançlık sevgi ile doğar, fakat her zaman onunla beraber ölmez.

●

MÜTEHASSISLAR...

Satıcı — Aman bayan, onlar kabak değil, patlıcan!..
Bayan — Haydi oradan... Kabağın iyisini sen benden iyi mi bileceksin!..

SİMİT SATIŞINA MÜSAADE EDİLECEKMİŞ..

— Öğle yemeklerine avuç dolusu para veriyorum...

— Merak etme.. Can kurtaran simitlerine yakında müsaade edilecekmiş!..

ŞAP ve ŞEKER:

XXI inci YIL..

Körpe Cümhuriyetin ufkuna doğmakta bahar:
Yirmi bir yaş nazarından taşıyor «kuvvet» le..
Bakar ahvâle uzaktan nazarı ibretle,
Yirmi bir asra bedel ondaki temkin-ü vakar!

DELİ DERVİŞ

HİCİV..

Hayatımda Nasreddin Hoca gibi, Fuzulî gibi, Fuad Paşa gibi büyük Türk nüktecilerinin, Shaw, Twain, Wilde ve Molière gibi Avrupalı, Amerikalı mizahçıların pek çok hicivlerini okudum, dinledim. Onlar kadar tarihe geçmeğe lâyık bir tanesine de Ertuğrul Sadinin bir ilânında rastladım. Ertuğrul Sadi Tek aktördür ve bir tiyatro kumpanyası vardır. İstanbulda Şehir Tiyatrosundan başka tiyatro grupları olduğunu herkes bilir. Fakat bu bilginin derecesini de herkes bilir.

Ertuğrul Sadi ne yapmış biliyor musunuz? İlânına şu cümleyi yazmış:

«İzdihama mâni olmak için tiyatronun gişeleri sabahtan itibaren açıktır!»

SÜNGER ŞİRKETİ

Sünger Şirketi tasfiye ediliyor. Sebeb? Yüz bin liralık sermayesinin altmış sekiz binini harcamış, otuz iki binini de kredi ile vermiş.. tek kelime ile sermayeyi kediye yüklettmiş. Ben bunda yadırganacak birşey göremedim. Benim bildiğim, sünger, çekici bir nesnedir. Şirketi de tabiî parayı sünger gibi çekecek!

●

KUR!

Bir yerde tiyatro kurlarına başlanıyormuş. Amma dikkat ettim, kurs değil de kur!..

Sinema kurlarının ne olduğunu dünya âlem bilir. Bari gitmeli, bir de tiyatro kurlarının nasıl olduğunu görmeli!..

Şakacı

ÇUKURDA!..

Son yağmurlarda bir takım kazalar oldu. En hafifi şu: Adamcağızın biri nasılsa, açık unutulan bir lâğım çukuruna düşmüş! Ancak İtfaiyenin yardımile kurtulabilmiş!

Ya, yağmur yağmadığı halde, iktisadî durum yüzünden daha münasebetsiz çukurlara düşenleri hangi itfaiye kurtaracak? O adamcağız bir yesin de haline bin şükretsin!.

●

KEÇİ VE MANDA

Meraklının biri tetkik etmiş. İstanbulda hiç bir kasap keçi ve manda eti satmadığı halde mezbahada her ay sürüyle keçi ve manda kesiliyormuş. Peki, bunları kim yiyor?

Meraklının merakını giderelim: Koyunun bulunmadığı yerde, malûm ya, keçiye Abdurrahman Çelebi tâbir ederler. Yâni hiç koyun kesilmese bile keçiler adiyle anılamazken, bu kadar ırkdaşı arasından elbette koyun niyetine sürülüyor..

Mandaya gelince... Doğrusu pek öyle yenir yutulur irilikte olmadığından ben de onlara bir kulp takamadım!..

VAHŞİLER

İstanbul sinemaları aldı yürüdü. Vahşi kadın.. vahşi aşk... vahşiler diyarında... Ne kadar film varsa hepsinde bir yabani taraf bulunuyor; hiç olmazsa adlarında..

İnsaf biraz. Bir de sinema medenî bir eğlencedir derler.. biz ortalığı medenileştirmeğe uğraşırken bu vahşet telkinleri de ne demek oluyor? Sinemanın herkesi baştan çıkardığı meğer ne doğru imiş!

●

NÜFUS!

Verilen haberler doğru ise, Amerikada nüfus süratle çoğalıyor.. Doğruysa diyorum, zira bunda muhakkak bir yanlışlık var. Haberi veren meşhur izafiyet nazariyesini bilmiyor olmalı. Amerikada nüfus artması için bir sebep yok! Fakat harpte Amerikalılar hemen hiç zayiat vermeyorlar; öbür milletlerse boyuna kırılıp dökülüyor... Neticede Amerikanın nüfusu artıyor gibi geliyor. görüş meselesi. Amma, Hakkı Tarığın tâbiriyle konuşalım: Amerikada nüfus artıyor demememeli, Avrupada nüfus azalıyor demeli!

Müellif, mütercim, münekkit, makiyaj spesyalisti ve nihayet dram artisti:
İ. GALİP ARCAN

Sahte Taksi.. Sahte Müşteri..

İki Perdelik Komedi

— BİRİNCİ TABLO —

(Vakit gece yarısına doğru. Her yer karanlık, pür nur o mevki. Güzel kadın o pür nur mevkiden çıkar. Caddede biraz kendi kendine konuşarak yürür.)

Güzel kadın — Aman Yarabbi ne ilâhî gece.. Fakat şu karartma işi olmasa... Gecenin bütün füsunu dağılıyor.. Vah vah... Ne yapsam acaba? Tâ Şişliye kadar da yaya yürüyemem ya... Ah bir taksi geçse!..

(Güzel kadının içten kopan temennisi derhal yerine gelerek bir taksi geçer.)

Güzel kadın— A... Öyle ya.. İşte bir otomobil... Karanlıkta pek farkedilmiyor ama, herhalde bir taksi olacak.. Hişt!!. Hey!!.. Helo.. Taksi...

Usta şoför — (Yanaşır) Buyurunuz hanımefendi...

Güzel kadın — (Kendi kendine) Aman ne centilmen taksi şoförü bu böyle... (Usta şoföre) Boş musun?.

Usta şoför — Nereye gideceksiniz?

Güzel kadın — Şişliye, Halâskâr Gazi caddesine...

Usta şoför — (Biraz düşünür Pekâlâ... Binin...

(Güzel kadın biner, taksi hareket eder.)

— İKİNCİ TABLO —

Usta şoför — Ortalık karanlık da, insan nereye vardığını, ne kadar ileri gittiğini pek farkedemiyor...

Güzel kadın — Çok doğru... Yalnız fazla ileri gitmemeğe çalışmalı...

Usta şoför — Zekânıza hayranım, fakat öyle demek istememiştim!..

Güzel kadın — Özür dilerim, kabahat bende.. Yanlış anladım..

Usta şoför — Estağfurullah hanım efendiciğim... Maamafih, görüyorsunuz ya, müşteri bu kadar dilber ve dilbaz olunca insan ne söyliyeceğini şaşırıyor..

Güzel kadın — Kompliman yapmasını pek seviyorsunuz galiba...

Usta şoför — Kompliman da ne demek efendim? Hakikati söylüyorum...

Güzel kadın — Ayol, bir şoför müşterisine böyle hakikatler söyler mi?

Usta şoför — Şoförün canı yok mu? Hem ben şoför değilim...

Güzel kadın — (Şaşırır) Ay, siz taksi şoförü değil misiniz?

Usta şoför — Yoo.,. Ben müteahhit falancayım, sizi tanıdığım için arabama aldım... Demek beni tanımadınız?..

Güzel kadın — Şey.. Karanlık tabiî...

Usta şoför — Halbuki bayan fişmekânların çayında tanışmıştık... O gündenberi size hayranım...

Güzel kadın — Şey.. Şişliyi geçiyoruz galiba..

Usta şoför — Şüphesiz.. Niyetim sizi Büyükdereye kadar şöyle gezdirmek...

Güzel kadın — Böyle, gece vakti mi?

Usta şoför — Tabiî, Büyükdere asfaltının tadı gece çıkar..

Güzel kadın — Ya...

(Bir müddet sükût. Çantasından bir kart çıkarır.)

Güzel kadın — Biraz baksanıza...

— Arkası 9 uncu sahifede —

— Adalara birdenbire hücum başlıyacakmış..
— Ayol nasıl olur, daha sonbahara yeni girdik.
— Büyükadaya, Heybeliye değil canım Midilli adasına.. Zeytinyağının kilosu orada 60 kuruşa imiş!..

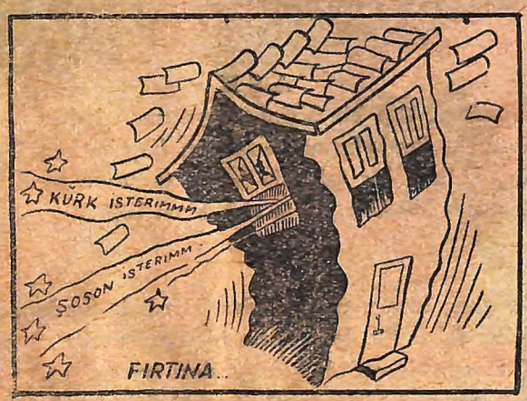

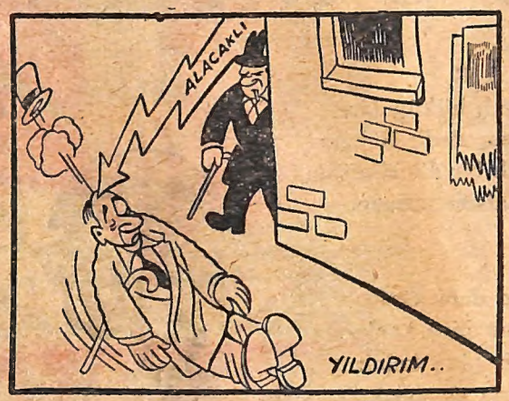

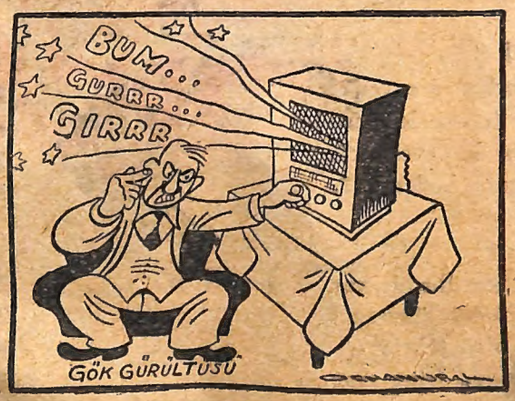

SONBAHAR MEVSİMİNİN TABİÎ HÂDİSELERİNDEN..

— Şehir Tiyatrosunda yakında «Doktorun Hatası» oynanacakmış!..
— Eyvah!.. Doktorlar yandı demektir, bütün müşterilerini kaybedecekler..,

DÖRT ŞİİR!..

HÜKÜMDAR

Çok ülkeler almıştı büyük, şanlı hükümdar,
Mağrur otururken, ona bir genç dedi: Hâkan;
Her buyruğun olmakta.. küçük bir dileğim var:
Sevsin beni, ver sevdiğim insafsıza ferman..

★

İlk def'a duyup aczini, Hâkan dedi: Gafil;
Hükmüm geçiyor gerçi, akıttım nice kanlar..
Yapmak senin arzunu değildir yine kabil:
Hâkim olamaz kalblere dünyayı alanlar..

ÖZLEYİŞ

Gençler dedi: Coşkun çağımızdan size versek,
Ders almak için gördüğünüz tecrübelerden:
Hasretle nasıl yanmıyalım biz de seversek?..
Dünyada nasıl kurtulalım bunca kederden?..

★

Minnetle dedik: Gerçi büyük tecrübemiz var,
Lâkin sunalım hepsini; yok çünkü lüzumu..
Kabilse verin gençliğinizden bize tekrar:
Tekrar sevelim, ağlıyalım zevkle.. Olur mu?..

Yazan:
Necdet Rüştü

AŞK

Celâttı o.. Bin bir kişinin boynunu vurdu,
Kesmek, kan akıtmaktı hemen başlıca zevki.
Kaç kelleyi bir lahzada boşlukta savurdu,
Haz aldı ölürken yakın ahbabları belki.

★

Bir genç kızı mahrum edeceklerdi kolundan;
Cellât fakat ilk def'a derin bir sızı duydu.
Vur.. emrnie ettirdi kızın gözleri isyan,
Aşk, mucize gösterdi: Düşen kendi koluydu.

MEVSİMLER

Bir çiftçiye sorduk: Bize anlat; dileğin ne?..
Bahset nice yıl ettiğin arzu ve niyazdan?..
Rençber dedi: Asla aramam yerde define;
Kurtulmalıyım yaz gibi kış, kış gibi yazdan..

★

Bir lâhza düşündük, ve dedik: Eyvah o gence;
Zevkten yok henüz, yaşlı kadar, zerre nasibi.
Eyvah o çöken yaşlıya; kış vakti gelince,
Hâlâ içi benzer yaza, gençtir daha kalbi.

Necdet Rüştü EFE

Erkek — Şu geçen kadın az daha aklımı başımdan alacaktı..

Kadın — Aklını mı alacaktı, rica ederim bari benim yanımda övünüp durma!..

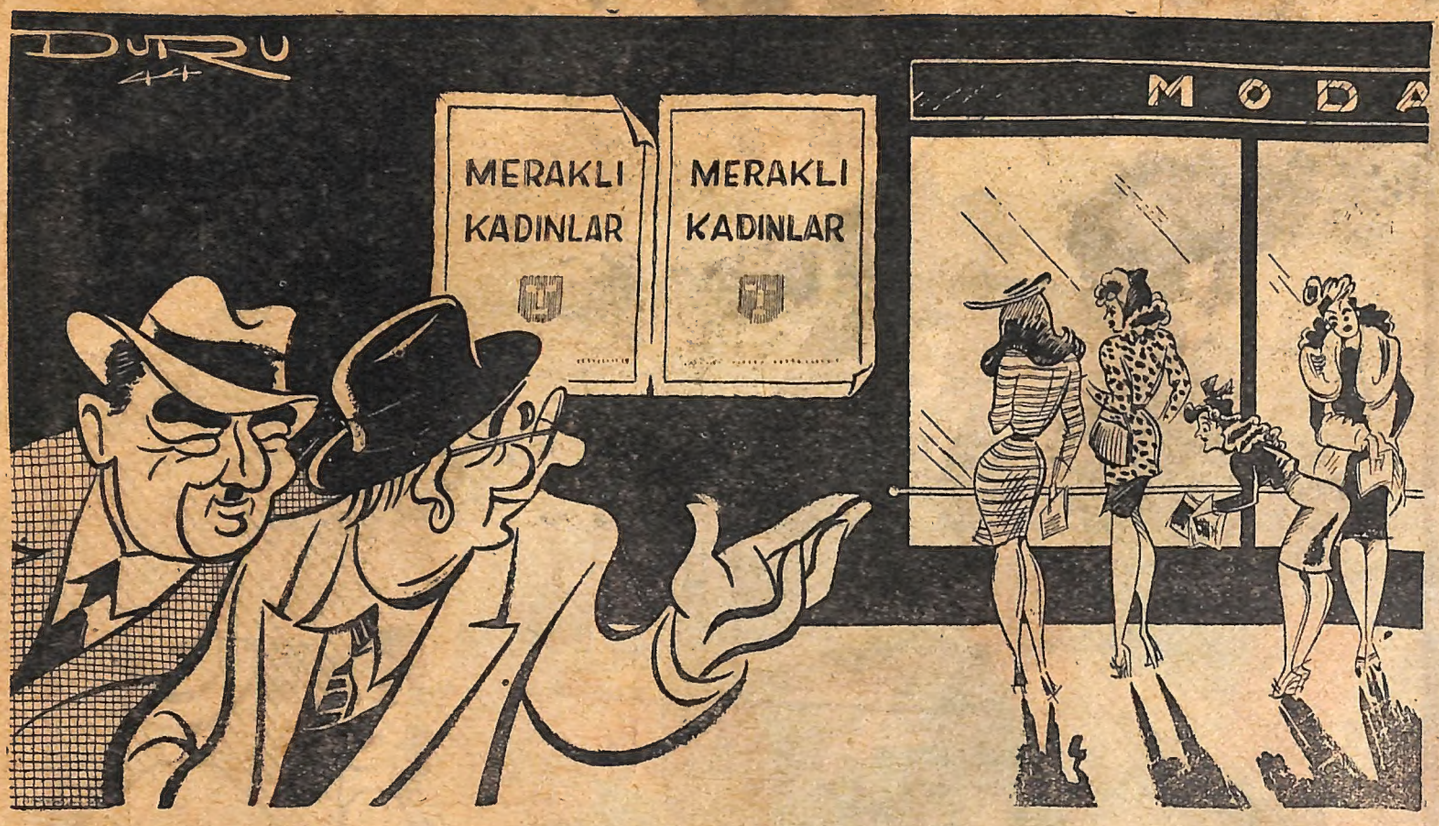

— Karını «Meraklı Kadınlar» a götürdün mü?..
— Hacet yok, bizimki zaten her şeye meraklıdır..

Romantizm ve Realizm

Yazan : Cemil Cahit CEM

Ağır bavulu sürüye sürüye götürürken, Remziyle karşılaştık. Onun da elinde koskoca bir valiz vardı ve alnında ter taneleri birikmişti.

Tam ben: «Sana geliyordum!» diyecektim, ki o benden önce davrandı:

— Sana geliyordum!

Henüz anlaşılmış, konuşulmuş bir şey yoktu ama, bir sezinti içimi burkmadı değil.. eskiler böyle şeylere hissikablelvuku derlerdi; şimdikiler ne diyorlar bilmem.. yalnız, bir kere insanın içine kurt düştü mü, arkasının hayır çıkmıyacağı muhakkaktır.

— Hayrola?

Safi sual kesilmiştim. Bavullarını yere bıraktı:

— Bizim pansiyoncu karile başımız belâya girdi, dedi. Bir kaç gün sende kalıp yeni bir oda arıyayım diyordum ama, sen böyle valizle nereye?

— Sorma! dedim. Gel şu kahveye kadar gidelim de anlatayım..

Birer sigara yıktık. Kahvecinin getirdiği kahveleri dalgın dalgın höpürdetirken söze başladım:

— Tam kırk gün önce, öğle üstü matbaadan dönüyordum Re... Bizim sokağa girince bir d... baktım ki önümde çıtı pıtı, şöyle esmerimtırak, cingözlü bir genç kız yürüyor...

— Tam senin tipin! dedi.

— Evet! Tam benim tipim.. ikide bir gözlerini pencerelerde gezdiriyor, bir şeyler arıyor gibiydi, hızlandım. Yanına kadar sokuldum. Baktım ki bir hayli üzgün ve yorgun.. «Affedersiniz ama, birini mi arıyorsunuz acaba?» diyecek oldum. Meğerse biçare, dertleşecek insan ararmış. «Ah sormayın!. Acaba buralarda kiralık bir oda filân biliyor musunuz?» dedi. Doğrusu bilmiyordum. Bilmiyordum ama gözümün önüne kendi garsoniyerim geldi. Benim, tıkabasa mobilyalı iki odalık mükemmel bir evim vardı. Yapyalnız yaşıyıp duruyordum. Konturatı da harpten evvel yaptığımız için ev sahibi, şart şurt ileri sürmemişti. Eh, şimdi kader ayağıma kadar onu getiriyor... Tam da beğendiğim tip.. durulur mu? Helbette durulmaz. Şöyle ürkütmeden kendisine meseleyi açtım. Evim rahattı ve mükemmeldi. İki oda da bana fazlaydı. Kendisinden kira filân istemezdim. Yalnızlıktan o kadar bezmiştim, ki... Anlatırken, o da mütemadiyen beni süzüyordu. Pek uygunsuz bulmamış olacaktı, ki yüzünde gittikçe yayılan bir tebessüm belirdi. Nihayet: «Bu sizin teklifinize ancak romanlarda rastlanır. Çok romantik bir şey!» dedi. Ben bu işte öyle, fazla bir romantizm göremiyordum ama, sesimi çıkarmadım.

Neyse, uzatmıyalım, Saniye - adı Saniye idi - valizini aldı. Bizim eve geldi. Eh, daha yeni tabiî.. henüz biribirimize alışık da değiliz. Zaten o da benim gibi kimsesizmiş galiba... Ben işime gidiyorum, fakat onun bir işten filân bahsettiği yok. Demek ki henüz işe girmemiş.. Maamafih bu çeşit meseleleri üstelemek doğru değil. Dur bakalım, gün ola pazar ola, diyordum.. Böylece bir hafta geçti. Cumartesi günü eve biraz erken döndüm. Niyetim Saniye ile gezmeğe çıkmaktı. Kapıyı açtım. İçeri girdim. Bir de baktım, bir erkek sesi... Allah Allah.. ne ola acaba? demeğe kalmadı. Uzun boylu, yakışıklı bir delikanlı çıktı karşıma.. yabani yabani baktı. Derken Saniye yetişti. Meğerse amcasının oğluymuş.. birkaç günlüğüne İzmirden gelmiş de, tekrar gidecekmiş.. Saniye de düşünmüş ki otelde kalacağına, eğer ben bir şey demezsem, bari bizde kalsınmış!. İyi, hoş ama.. benim bir tek karyolam var. Onu da Saniyeye verdik. Ben de ön odadaki şezlongta kıvrılıp, uyuyorum. Fakat bu gazulet herif nerede yatacak? Saniye, becerikli kız.. ona da pratik bir çare keşfetti: Zaten küçükken amcasının oğluyla koyun koyuna yatarlarmış hep.. iyi ama o küçükkenmiş!..

SAATLERİMİZ...

— Şu adama bak neden koşuyor yahu, daha vapura 25 dakika var.

— Amma, köşe başındaki saate göre vapur çoktan kalkmıştır.

Rebeka — Aman Salamon tikırdıları duydun mu, hırsızlar evi soyuyorlar..

Salamon — Merak etme be kariciğim, elbet bir gün onlar da bizim dükkâna yelirler...

diyemedim. Onlar, küçüklük itiyatlarını muhafazada bir mahzur görmediler. Bendeniz de ön odadaki şezlonguma kıvrılmakta devam ettim..

Lâkin bunun tam iki gün arkasından bir akşam eve gelince, kapının önünü süpüren yaşlı bir kadınla karşılaştık. Saniye de oracıktaymış. Beni güler yüzle karşıladı. «Size halamı takdim edeyim, bu sabah Konyadan geldi!» dedi. «Oh oh maşallah! hoş geldi, sefa geldi!» dedim ama, ne düşündüğümü bir ben bilirim, bir de Tanrı bilir.. Eyy. Şimdi bu kadın nerede yatacaktı? Hem hala, öyle olur olmaz yerde de yatamazmış.. romatizması, siyatiği varmış... Yâniya, senin anlayacağın, bizim şezlongu da hala hanıma sunduk. Bir yorgan alıp banyonun içine kıvrıldık. Fakat sabahın saat dördümüydü, beşi miydi nedir? Banyonun kapısı tangır tungur açıldı. Karanlıkta birisi, tepemdeki duşun musluğunu çevirdi. Aman! demeğe kalmadan iliklerime kadar ıslandım. Elektrik yanınca baktım. İdris!. Saniyenin amcazadesi!

Artık nasıl olsa uyandık, bari bir çay içip de matbaaya doğrulayım diyecektim. Baktım ki havagazinin üstünde bir çanak kaynıyor. Hala hanımın suyu imiş. Karnına, kasıklarına şişelerle sıcak su yerleştirirmiş. Biraz bekledim ama, tencerenin ineceği yok. Çaresiz, aç bilâç yola düştüm..

Bunlar yetmiyormuş gibi, bir hafta önce, hala hanımın zevci de Konyadan çıkıp gelmez mi? Herif ayyaş. Her gece gelince soğuk su ile kafasını şakır şakır yıkıyor.. Eh, haddin varsa gel de banyoda yat..

Nihayet dün artık sabrım, tahammülüm kalmadı. Saniyeyi bir köşeye çektim. Fakat daha ben lâfa başlamadan bir hüngürtüdür koptu. Ve hala hanım, Enişte bey, Amcabeyin mahdumu üstüme üşüşüverdiler kızcağıza eziyet ettiğim için bana bir dayak atmadıkları kaldı. Gürültü basılınca:

— Canım, iyi ama, diyecek oldum! artık evde ne rahat kaldı, ne huzur.. bu, böyle devam edebilir mi yâni?

— Sen bilirsin a oğul! Biz, pekâlâ rahatız. Eğer sıkıldınsa başının çaresine bak!.

— İyi ama bu ev benim!. demeğe fırsat kalmadı.

Birdenbire İdris, ortaya fırladı:

— Sen yapayalnız kızcağızı evine kapat.. sonra efendime söyliyeyim...

İşin nereye varacağı belliydi.

Dün akşam eve gitmedim. Bugün gittim eşyalarımı aldım. Ne öğrensem beğenirsin? Meğer İdris, Saniyenin kocası; Hala hanım da anası değil mi imiş? Enişte bey de pederi imiş tabiî... Şimdi sen pansiyoncu karile kavga etmeği bırak da, sende kalayım.. başımdan bu belâyı defetmenin bir yolunu arıyalım...

Cemil Cahit Cem

Bu Harbin Karikatür Albümü

Memnuniyetle haber aldığımıza göre değerli karikatürist arkadaşımız Ramiz, bu harp içinde muhtlif gazete ve mecmualarda çıkan siyasî karikatürlerini bir arada toplamış ve bu güzel eserlerine birçok yenilerini de ilâve ederek «Bu harbin karikatür albümü» adı altında bastırmağa başlamıştır. Bu eserde harbin seyrini bir karikatürist gözile takip etmek ve altıncı senesini yaşamakta olan bu en büyük tarihi hailenin feci ve komik taraflarını bir arada bulmak mümkün olacaktır.

Bu güzel eseri okuyucularımıza şimdiden hararetle tavsiye ederiz.

SAHTE TAKSİ

— 5 inci sahifeden —

Usta şoför — Buyurun güzelim...

Güzel kadın — Siz sahiden müteahhit misiniz, yoksa müteahhit emrinde taksinizi hususî otomobil gibi mi kullanıyorsunuz!..

Usta şoför — Bazan öyle bazan böyle.. Neden sordunuz?

Güzel kadın — Şuna bir bakın bakayım...

Usta şoför — Nedir o? Bakayım...

(Kartı alır, otomobil yavaşlar, ışıkta heceler.)

Usta şoför — Ya... Affedersiniz.. Ben sizin sivil polis olduğunuzu ne bileyim...

Akıllı polis — Ben de sizin taksi şoförü olmayıp müteahhit olduğunuzu bilmiyordum. Taksi diye çevirdim.

Usta şoför — Evet ama, ben taksi şoförüyüm bayan. Arabam da taksiye kayıtlıdır.

Akıllı polis — Sen yine karakola çek bakalım. Müteahhitsen arabanı takside çalıştırdığın için, taksi isen hususî otomobil süsü verdiğin için tahkikat yaptıracağım. Beğendin mi?

Usta şoför — !?!...

Geveze

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 22 —

Artık Rezzan da sık sık Üsküdara, hasta sütninesine gidiyor. Bu gezintilerin hepsinde Ertuğrul vardır. Hattâ tanımadığı halde genç adam hasta sütnineye portakallar almakta, çiçekler göndermektedir.

Bir gün de Ertuğrul Rezzana garip bir şey hediye etmişti. O gün vapurdan çıktıkları zaman hava bulutlu idi. Çarşıdan geçerlerken birdenbire bardaklardan boşanırcasına yağmur başladı.

Hemen bir dükkânın yağmurluğu altına sığındılar. Rezzan bir şeye dikkat ediyordu. En can sıkıcı hâdiseleri bile Ertuğrul gayet tatlı bir çocukluk neşesile alt etmesini biliyordu. Nitekim bu yağmur vak'asını da işte aynen böyle yapmıştı. Rezzanla beraberken hiçbir şey onun neşesini kaçıramazdı. İri yağmur taneleri altında ıslana ıslana koşarak buraya gelmeleri, saçağın altına sığınmaları âdeta bir eğlence vesilesi olmuştu. Önünde bulundukları dükkân yalancı bilezikler, yüzükler vesaire satan bir yerdi. Yan yana onun camekânını seyrediyorlardı. Bir aralık Rezzanın gözüne bir demir yüzük ilişti. Ertuğrul da dikkatli dikkatli buna bakıyordu:

— Şu demir yüzüğün ne kadar değişik ve başka bir güzelliği var!.. Ben onu bütün altın yüzüklere tercih ederim!.. dedi.

Rezzan gülümsedi:

— Hakikaten öyle... Çok zevkli bir şey!.. Üstündeki kocaman taşı ile orta çağ zamanına ait yüzükleri hatırlatıyor.. Hani Mişel Zevakonun romanlarındaki Lükres Borjiyanın âşıklarını zehirletmek için parmağında daima taşıdığı, minimini hazinesinde en korkunç zehirlerin bulunduğu esrarlı yüzük gibi... Tıpkı öyle.. Değil mi?

— Hoşuna gitti... Bunu sana alalım!..

Dükkâncı kapıda durmuş, yağmuru ve onları seyrediyordu. Böyle konuştuklarını görünce:

— İçeri buyurunuz... Daha güzelleri de var... dedi.

Ertuğrul gülümseyerek Rezzana:

— Girelim... Hem de o zamana kadar yağmur geçer!. dedi.

Dükkâna girdikten sonra gördükleri yüzüğü çıkardılar. Bu Rezzanın parmağına tamam gelmişti.

Delikanlı yüzüğü satın aldı. Hattâ Rezzana yalancı bir plâk iğne bile hediye etti.

Yağmur başladığı gibi, birdenbire durdu. Dükkândan çıktıkları zaman Rezzanın parmağında demir bir yüzük vardı.

Ertuğrul gülümsedi:

— Şimdilik demir!.. Amma sonra... Önümüzde o kadar uzun bir yol var ki... dedi.

Şimdi «Çirkin adamın milyoner karısı» evdeki âdeta bir banka sermayesi tutarındaki mücevherlerini düşünüyordu. Fakat elindeki şu demir halkayı onların hepsine birden değişmezdi. Mavi yalancı taşlı yüzüğü birdenbire bu kadar sevmişti.

Ve bunda da haklı idi. Çünkü parmağının üzerinde bir demir yüzük değil, bir dünya hazinesi taşıyordu. Şimdi bütün bir gençlik, bütün bir 18 yaşı, bütün bir ilkbahar çağı onun işaret parmağının üstünde bulunuyordu.

Alâimi sema altından geçmemişti. Lâkin parmağına bu demir yüzüğü geçirir geçirmez bütün hüviyeti değişmişti. Bu onu kolundan tutup tekrar 18 yaşının kapısına kadar götüren sihirli yüzüktü.

Şimdiye kadar hiç yaşayamadığı on sekiz yaşının bütün romantizmi a-

— İstanbulda hususî şahısların kullandıkları taksi şeklinde otomobiller o kadar çoğalmış ki...

— Evet amma, hepsini yakalarsak koca şehirde bir tek taksi bile göremiyeceğiz.

labildiğine çılgınlığı ile yeniden başlamıştı.

Bugüne kadar, tabiî yollardan ayrılıp ne kadar yanlış yürüdüğünü korkunç bir surette anlıyordu. O mücevherleri, o hanımefendiliği, etrafındaki o derin hürmeti, yerlere kapanırcasına yapılan reveransları, ağır tuvaletleri, nadide ve kıymetli kürkleri, hiç birini, hiç birini istemiyordu. Bir demir yüzük, 18 yaşının deli havası kâfi idi. Çılgın ve mektepli kız hüviyetini hiç bir şeye değişmiyordu.

O gün her zaman oturdukları bahçenin tam karşısındaki akasyalı evin, önünden geçerlerken Ertuğrul birdenbire onun kolunu tuttu:

— Rezzan... Gezelim mi bu evi?..

Genç kadın ne söyliyeceğini şaşırmıştı. Delikanlı:

— Ne olur? Gezelim... belki...

Sözünün arkasını getiremedi. Gözleri ile konuştular. Rezzan ürperdi, akasyalı evin kapısındaki kâğıtta:

Bitişikten sorunuzl.» yazılı idi.

Ertuğrul bir şey söylemeden bu kapıyı çaldı. Biraz sonra başörtülü bir kadın elinde kocaman bir anahtar olduğu halde önlerine düştü.

Rezzan, akasyalı eve girerken şimdiye kadar görmediği bir gençlik rüyasının içine giriyormuş gibi idi.

Eski, tahta merdivenleri çıktılar. Onları gezdiren kadın:

— Eskidir amma çok şirin evdir... Manzarası de güzeldir... diyordu.

Biraz fazla konuşkan bir kadındı. Onlara:

— Galiba yeni evlisiniz... diye sordu:

Rezzan kıpkırmızı kesildi. Ertuğrul cevap verdi:

— Evet... Yeni evliyiz...

Sonra saadet dolu gözlerle Rezzana baktı. Şimdi ev sahibi kadın onları büsbütün müşkül vaziyete sokacak birtakım projeler, plânlar yapmağa başlamıştı. Meselâ penceresinin önünde akasyalar salkımlanan odayı göstererek:

— Burasını yatak odası yaparsınız... diyordu.

Denize bakan salonu işaretle:

— Bursaı da mükemmel misafir salonu olur zannederim...

Diye ilâve ediyordu.

Üstelik de ihtiyar kadın fikrini tasdik ettirmek için:

— Öyle değil mi hanım kızım?.. diye Rezzana soruyordu.

Bu esnada Ertuğrul kendisine oyuncak alınacak çocukların sevinci içinde yanında duruyordu.

Evin gezilmesi bittikten sonra fiyat meselesine gelindi. Kira biraz yüksekçe idi. Lâkin evsahibi kadın:

— Doğrusunu isterseniz size biraz ikram da yapabilirim. Çünkü kanım kaynadı. Allah bağışlasın, biribirinize pek yakışmışsınız doğrusu... Burada sizin oturmanızı isterim.. dedi.

Düşünmek istediklerini söyliyerek evden çıktılar.

Köşeyi dönerlerken Rezzan:

— Fakat bu hakikaten çılgınca bir şey!.. dedi.

Ertuğrul gülümsedi:

— Hakikat olabilecek tatlı bir çılgınlık!.. Eğer kira biraz fazla olmasaydı bugün hemen tutardım...

— Sahi mi söylüyorsun Ertuğrul...

— Hemen... hemen... Zaten bazı projelerim de var... Maaşıma zam için yarın müdür muavinini de göreceğim. O zaman hiç mesele kalmaz!..

Rezzan gözlerini kapamak ve yanında konuşan, hesaplar, hayaller kuran bu genç adamın sözlerini yudum yudum içer gibi içine sindirmek istiyordu.

Ne hayaller Yarabbi!..

— Devam edecek —

Aile Saadetinde

E V İ N

yeri büyüktür.

YAPI ve KREDİ BANKASI
A. Ş.

İkramiyeli aile Cüzdanı
Taksitli ev Cüzdanı

Broşür isteyiniz.

Akba Neşriyatı

Evliya Çelebi
S e y a h a t n a m e

On yedinci asır hayatından levhalar:

Evliya Çelebinin Seyahatname eserinden, yarım asır sürmüş olan yolculuğu sırasında rastladığı, gördüğü ve karıştığı olayları anlattığı kısımlardan seçilerek meydana getirilen bu eserde eski hayatımızın türlü kısımlarına dair ilgi uyandıracak, merak ve heyecanla okunacak canlı levhalar vardır. Kitap iki cilt olarak tertip edilmiş 400 küsur sayfadır. Evliya Çelebinin iki tamam fiyatı 3 liradır. Eser Akba Kitabevi tarafından neşredilmiştir.

Yeni Mecmua Neşriyatı:

10 ÇOCUK

R O M A N I

Çocukların merakla ve heyecanla bekledikleri bu eser pek nefis bir şekilde ikinci defa olarak basıldı. Bütün bayilerimizde bulunur.

7000
SENE
EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000
ŞENELİK MAZİSİ VARDIR
Bira besler, serinletir, neşe verir.

Kat'iyen
İhtiyarlamıyan
KADININ
SIRRI

45 yaşında olmasına rağmen yüzünde hiç bir buruşukluk olmadığı gibi teni de bir genç kızınki gibi taze ve yumuşak... İşte Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. K. Stejskal tarafından keşf ve «Biocel» tabir edilen şayanı hayret gençlik unsurunun sihrâmiz tesiri budur. Bu «Biocel» şimdi penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Gündüzleri için de Beyaz renkteki Tokalon Kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri sıklaştırır ve cildi beyazlatıp kadife gibi yumuşatır. Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

Bayanların en çok beğendikleri Ruj'dur.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimimilere mutlaka yedirimiz. Taklitlerini almayınız.

BİR HAKİKAT

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.
ADRES: S İ N G E R S A A T L E R İ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8
Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

MEKTEPLER AÇILINCA: BİR MEKTEB-İ İPTİDAÎDE... (İktibas Hakkı Mahfuzdur)

Hoca hanım — Geçen sene size bellettiğim vazifeleri hep bir ağızdan okuyunuz da Müfettiş Beyefendi dinlesinler..

Çocuklar — (A) Aylı alamala ambur aylı ap up,
(Be) beyli bala bula bambur beyli bap bup,
(Ce) ceyli cala cula cambur ceyli cap cup,
(Ka) kaylı kala kula kambur keyli kap kup,
(Ye) yeyli yala yula yambur yeyli yap yup!..

Müfettiş — Maaşallah.. maaşallah!.. Nazar değecek,, Kâfi kâfi.. Çok memnun oldum. Haydi bir de hep bir ağızdan (Padişahım çok yaşa!..) duasını söyleyin!-..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası.